

hjælpelige ved Ligningsarbejdet. Nr. 58 er nærmest af sproglig Natur.

Nr. 59 omhandler Lovens Ikrafttræden. Som man vil erindre, var der i Folketingets Affattelse en Bestemmelse om, at Sætserne skulde træde i Kraft for indeværende Finansaar, medens Lovforslagets øvrige Bestemmelser først skulde træde i Kraft til næste Aar. Dette var noget ganske nyt og i sig selv ret vanskeligt, men Bestemmelsen var indsat af Hensyn til allerede i Aar at faa den ønskede Indtægt. Jeg røber vist ikke nogen Hemmelighed ved at sige, at efterhaanden som Skattelovens endelige Vedtagelse trak ud, har Finansministeren været Genstand for overordentlig meget Pres, vist navnlig fra Hovedstaden, i Retning af at kunne fremme Arbejdet ved Skatteligningen, da det ellers vilde være umuligt at tilendebringe det indenfor de i Loven fastsatte Frister. Jeg tror ogsaa at have bragt i Erfaring, at Finansministeren allerede — tvungen af Nødvendigheden — har givet denne Tilladelse. Dersom den omtalte Bestemmelse saa skulde have været opretholdt, vilde det have ført med sig, at man i disse store Kommuner — jeg ved for øvrigt ikke, om der er Tale om flere end Hovedstaden — maatte have foretaget en Tillægsligning. At paalægge dem dette Arbejde er Finansministeren selvfølgelig vegen tilbage for, og dette alene er Grunden til, at det nu foreslaas, at samtlige Lovforslagets Bestemmelser træde i Kraft til næste Aar. Det siger sig selv, at alle de Bestemmelser, der vedrøre Skatteraadene, Ligningsreglerne, Landsoverskatteraadet m. v., først kunde træde i Kraft til næste Aar.

Endelig skal jeg minde om, at det saavel i de Lovforslag, der her foreligge, som i dem, der vare vedtagne af Folketinget, findes en Bestemmelse om Revision. Den har her en lidt anden Ordlyd, men den er i Realiteten den samme, som vedtoges her i Folketinget ved Lovforslagenes Vedtagelse.

Naar jeg nu ser paa de Uoverensstemmelser, der have ligget Tingene imellem, og paa den Indstilling, der her foreligger, maa jeg anerkende den højtærede Finansministers Medvirken til det opnaaede Resultat, baade med Hensyn til Fastholden af Principperne og med Hensyn til Villighed til at forhandle om Enkeltheder og til at gøre alle de Indrømmelser, som Finansernes nuværende Tilstand tilstedte. Jeg maa endvidere anerkende, at man fra konservativ Side, hvor man har en noget anden Opfattelse af, hvilke Skatteprincipper der er de heldigste, har kunnet tiltræde

det Lovforslag, her foreligger. Det synes mig at vidne om, at man under Trykket af Situationen og under Hensyn til den Balance, som Statens Finanser kræve, har villet yde sin Medvirkning til det Resultat, her foreligger.

Jeg skal dermed anbefale Fællesudvalgets Flertals Indstilling til Vedtagelse her i Salen.

Johannes Jensen: Den glædelige Stigning i Statskassens Indtægter, som sidste Finansaar udviser, har medført, at det Beløb, der skal tilvejebringes for at skaffe Dækning i Statshusholdningen, har kunnet nedsættes betydeligt. Jeg vil begynde med at nævne, at det Beløb, som Lovene om de indirekte Skatter, herunder Kultoldens Bortfalden, have kunnet nedsættes med, udgør ikke mindre end 1,616,000 Kr. Jeg skal senere komme ind paa, hvorledes dette Beløb fordeler sig paa de tre Lovforslag, som jeg her nærmest skal omtale.

Der er for de indirekte Skatteloves Vedkommende ikke sket væsentlige Forandringer, men der er dog i Ølskattelovforslaget en Forandring, som vil faa ikke ringe Betydning, til Trods for at den finansielt set fremtræder saa beskeden. Den første Ændring gaar nemlig ud paa at nedsætte Ølskatten fra 10 Kr. 25 Ø. pr. Hektoliter til 9 Kr. 50 Øre. Det er altsaa kun en Nedsættelse med 75 Øre, men som Følge af, at man med de ledende Bryggerier har truffet Overenskomst om, at de, naar en saadan Nedsættelse finder Sted, ville lade sig nøje med en Forhøjelse af 1 Øre pr. Halvflaske, faar denne Nedsættelse alligevel for Forbrugerne en ikke ringe Betydning. Thi da vi første Gang her i Salen forhandlede om Ølskattelovforslaget, var det Forudsætningen, at Ølprisen vilde blive forhøjet med 1½ Øre pr. Halvflaske, og de oppositionelle Talere gik endog ud fra, at Forhøjelsen i Detailprisen vilde komme til at udgøre 2 Øre. Nu stiller det sig altsaa saaledes, at ved Hjælp af denne lille Nedsættelse paa 75 Øre pr. hl vil Prisforhøjelsen, i alt Fald i de første 5 Aar, kun udgøre 1 Øre pr. Halvflaske.

Endvidere er der ved Ølskattelovforslaget opnaaet det, at Moderationen har kunnet forhøjes som Følge af hele den forbedrede finansielle Situation. Ærede Medlemmer ville erindre, at ved anden Behandling her i Salen udtalte jeg, at jeg vilde ønske, at man kunde være gaaet noget videre med den Moderation, som Folketinget fandt at kunne gaa med til paa det daværende Tidspunkt. Man vil erindre, at Regeringen